

Afscheid van Antoon

Lieve Antoinette, Dries, Joost en Mieke,
Lieve Joke, Simon en Sofie, Isaac, Edward, Andreas en Constantijn,

Vandaag brengen wij een laatste groet aan je echtgenoot, jullie vader en opa.
Voor ons was hij een vriend.

Nee, geen laatste groet, want hij zal nog heel lang in ons en onze gedachten verder leven. Een goed mens vergeet men niet licht.

Maar hij was niet alleen maar een vriend; Hij was de meester van het dorp. Generaties Moerkerkenaren heeft hij helpen vormen tot werkzaamheid en plichtsbesef. Hij begeleidde zoveel kinderen op de weg naar een mooie toekomst. Kan men voor de dorpsonderwijzer een betere eretitel kiezen dan "meester", de titel die zelfs de apostelen aan Jezus gaven. En toen ze de school verlieten, werk vonden, hun brood verdienden, geld verdienden voor hun gezin, toen zochten ze hun oude meester weer op als hun vertrouwenspersoon.

Meester Verminck was iemand op wie ze mochten bouwen. Wie durft er in een kerk of bij afscheid van geld spreken? Ik. Want zijn tweede beroep was een bewijs van het vertrouwen die zijn omgeving in hem stelde. Een vertrouwen dat nooit beschaamd werd. Geen wonder dat zoveel organisaties in hem de waardevolle en geschikte medewerker en raadsman zagen.

Niet te verwonderen dus dat ook de Heemkundige Kring St.-Guthago vanaf de stichting in hem de geschikte man zagen om hen met raad en daad bij te staan.

Het is wel zo dat hij geen voordrachten gaf, geen geleerde of boeiende artikels schreef, maar dat hij vooral als alles gezegd was op de bestuursvergadering, hij steeds met het laatste "Let op" of "Heb je daaraan wel gedacht?" afkwam. Want omzichtigheid was naast discretie een van zijn grote deugden. En voor vergaderingen waren wij bij hem thuis steeds van harte welkom. Wij werden er op de meest Bourgondische wijze ontvangen. Een vergadering bij hem thuis was een feest.

En naast de vergaderingen was hij steeds bereid om de kleine minder aangename karweitjes op te knappen. Karweitjes die noodzakelijk waren, doch door ons al te gemakkelijk van de hand gewezen werden. Of het nu ging om de administratie van de kring, de correspondentie of de rompslomp van de paperassen; of dat het nu ging om de bibliotheek, waar hij het dorre werk deed, of de jaarlijkse feestvergadering waar zijn oplettend oog zorgde voor het goede verloop, nooit deden wij vruchteloos beroep op hem, want zorgen kon hij. Zorgzaamheid en bezorgdheid stonden in zijn wapen, zorgzaamheid voor zijn gezin en bezorgdheid voor zijn zeven kleinkinderen.

Een afscheid?

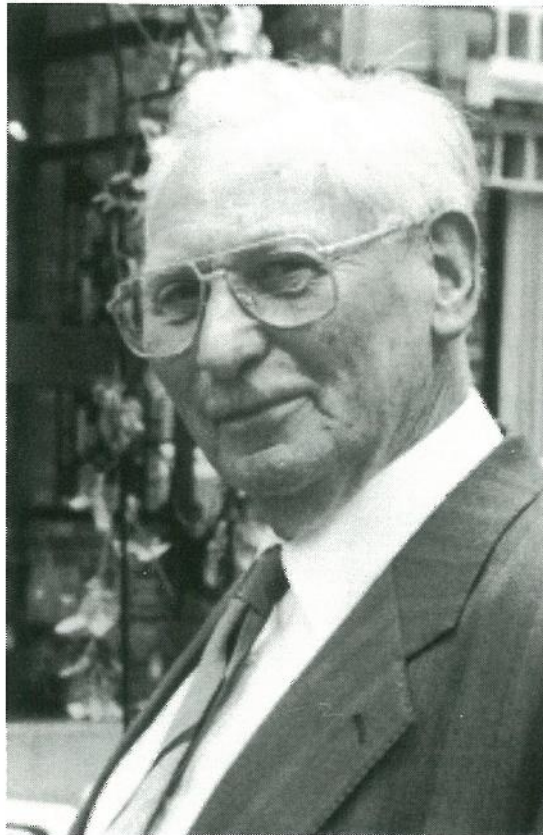
Dit is geen afscheid. Hij is gewoon aan de andere zijde van dit leven. Hij leeft een ander leven in een andere kring en niet alleen in onze herinnering.

Op hem zijn de woorden van het evangelie toepasselijk: "Welaan, dan goede en getrouwe dienaar, kom binnen in het Rijk van de Vader."

Lieve Joke, Simon, Sofie, Isaac, Edward, Andreas en Constantijn, als jullie opgroeien naar zijn voorbeeld, zullen jullie goede en schone mensen worden.

Dit is geen afscheid, beste vrienden. Eens komt een weerzien.

Tot weerziens, Antoon.

Ons bestuurslid Antoon Verminck, echtgenoot van Antoinette van de Veire, vader van Geert (+), Dries, Joost en Carine, Luc en Mieke, opa van Joke, Simon, Sofie, Isaac, Edward, Andreas en Constantijn, werd geboren te Moerkerke op 6 september 1922.

Hij overleed er in zijn familiekring op 24 augustus 1996.

Als onderwijzer op rust was hij stichter van het Kantoor Verminck en gewezen kantoorhouder van de HSA Spaarbank.

Medestichtend bestuurslid van onze kring.

Lid van meerdere organisaties.